

HISTORIEK

Tot eind de jaren zestig van vorige eeuw was het erg gesteld met de schietopleiding van de lokale politie en van de Gentse politie in het bijzonder. De officieren waren in het bezit van het FN-pistool kaliber 6,35 mm, ook babypistool genaamd. De manschappen hadden de beschikking over het FNPistool kaliber 7,65 mm model 10-22. Bij de periodieke oefeningen werd er geschoten (zonder gebruik te maken van oorbeschermers) op vaste schietschijven, op een afstand van 15 m en op het commando van 1, 2, 3, VUUR, waarbij telkens een salvo van jewelste losbrak.

In de jaren 1968-69 was het Gentse politiekorps zo op besparingen aangewezen dat er geen gelden werden vrijgemaakt (of was dat eerder gewild vanwege de korpsleiding?) om munitie aan te kopen om het politiepersoneel te laten oefenen. Want dat was toch maar verspilling van middelen...¹

Het veranderde toen in 1970 een nieuwe hoofdcommissaris² werd benoemd. Ikzelf die bij hem adjunct was geweest op de 8ste politiewijk (de Muide) werd als derde secretaris aan het hoofdbureau toegevoegd. In 1971 werd ik aangesteld tot lesgever voor de cursus Ambtsplichten. Deze cursus hield ook het geven van schietondericht in. Als reserveofficier bij de Infanterie vormde dit geen probleem en vertoonde een zekere aanleg voor pistoolschieten.

Met de goedkeuring van de toenmalige burgemeester³ kon ik een cursus schietmonitor in Edegem⁴ volgen. Die cursus was gebaseerd op de nieuwe schietopleiding die de Franse commissaris Sasia zelf was gaan aanleren bij de FBI in Quantico (VS) en die dan ook de Sasia-methode werd genoemd.

Van dan af werd deze methode ook in Gent in de opleiding en bij de korpsoefeningen ingevoerd. De manschappen bleken enthousiast. Al bleef deze methode semi-statisch: men bleef op vaste doelen schieten maar de schutters konden zich verplaatsen en vuurden achtereenvolgens: snelvuur op 7 m, vervolgens liggend op 30 of 25 m naar gelang van de mogelijkheden van de schietbaan, geknield op 20 m, achter dekking op 15 m (met linker- en rechterhand) en ten slotte op 10 m op twee relatief kleine bollen van de

¹ Even erg was het gesteld op andere domeinen. Bijv. op zeker ogenblik konden er geen reserveonderdelen worden aangekocht voor de enkele motors die het korps bezat. De mecaniciens van de politiegarage waren genoodzaakt kachelpijpen i.p.v. degelijke uitlaten te monteren.

² Dr. crim. Julien Codde

³ Geraard Van den Daele

⁴ Dit gebeurde bij adjunct-commissaris André Craen, de latere hoofdcommissaris van de stad Genk.

Sasiaschijf. Deze methode stelde geen al te grote eisen aan de bestaande schietbanen, en kon relatief gemakkelijk ingevoerd worden in elk politiekorps waar een schietbaan voorhanden was. In ieder geval was ze toch ietwat realistischer dan oude schietopleiding.

Zo ontstond de idee en de vraag om in het Gents politiekorps een schietclub op te richten. Uit een enquête onder het personeel kwam een massale belangstelling tot uiting. Een ontwerp van statuten werd opgesteld en na een schietwedstrijd in Edegem waaraan een 20-tal Gentenaars waaronder huidig erepolitiecommissaris Frans Kielemoes deelnamen, werden deze statuten in hun definitieve vorm gegoten en was de Gentse Politieschietvereniging als feitelijke vereniging een feit. Dit schreef toen januari 1973.

Na een gesprek met de procureur des Konings, belast met de wapenvergunningen, werd de schietclub omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk. Voortaan konden ook burgers volop deel uitmaken van de club.

Dit had tot gevolg dat spoedig een aantal burgers lid werden van de nieuw opgerichte vereniging. Waar in het begin overwegend politiemensen lid waren, kregen we om den duur een fiftyfifty-verhouding en dat resulteerde vandaag de dag in meer burgers dan politiemensen.

In het Gents politiekorps heeft de schietclub in belangrijke mate bijgedragen tot het veilig hanteren van het vuurwapen zodat er geen schietincidenten plaatsgrepen die te wijten waren aan onkunde of het niet respecteren van wettelijke voorschriften. Inderdaad, naast de vele leden (merendeel jonge agenten) behaalden een groot aantal politiemensen het brevet van schietmonitor. Dit had een weldoende invloed op het ganse korps en kwam uiteraard ook de bevolking ten goede. In dit verband herinner ik mij een boutade van de hoofdcommissaris⁵ die op een prijsuitreiking zei: "Een wapen in handen van een geoefende politieman is geen wapen maar een instrument."

De merkwaardigste evenementen en feiten in het bestaan van de GPSV

- Het jaarlijkse clubfeest waarbij de clubkampioenen gehuldigd worden.
- De jaarlijkse Grote Prijs die gedurende 28 achtereenvolgende jaren werd ingericht, die steeds begiftigd werd met mooie prijzen en waaraan gerenommeerde schutters (zowel politiemensen als burgers) uit

⁵ Karel Mortier (hoofdcommissaris van 1975 tot 1988)

Vlaanderen en Wallonië aan deelnamen. Zelfs Britse politiemannen die onze schutters hadden leren kennen in Bisley (GB) kwamen herhaalde jaren deelnemen. Deze wedstrijd greep echter voor de laatste keer plaats in mei 2003. Een gewijzigde filosofie van besteding van clubgelden lag hiervan aan de basis.

- Een historisch moment was op 20 juni 1998 de plechtige ontvangst in het Gents stadhuis door schepen Daniël Termont en dat naar aanleiding van het 25-jarig bestaan van de vereniging.
- Hierbij aansluitend de rondvaart op de Leie langs Drogen, Afsnee, SintMartens-Latem en Deurle met daarbij aan boord het feestelijke banket dat werd opgeluisterd door de Julian Brassband met tussendoor animatie door politiemann Peter Leeman.
- De erkenning op 22 augustus 2001 van onze schietbaan door gouverneur Herman Balthazar⁶.
- In 2004 werden de Statuten⁷ aangepast. Ze kwamen tot stand na tal van besprekingen in het bestuur en in algemene ledenvergaderingen. Ze werden op 9 december 2004 neergelegd op de griffie van de Rechtbank van Koophandel in Gent en gepubliceerd in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad op 23 december 2004. De vereniging kreeg het ondernemingsnummer RPR Gent 0415294117 toegewezen.
- De renovatie van het lokaaltje in de schietbaan in oktober 2005 die op initiatief en de belangloze medewerking van enkele leden⁸ tot stand kwam.
- Ook in 2005 start de club met een website. Het is een belangrijk communicatiemiddel ten aanzien van de leden en belangstellenden.
- Een ander heuglijk moment was de viering van het 40-jarig bestaan van de club met een banket op 23 maart 2013 in de Salons Caipirinha in Merelbeke. De heer Tom Balthazar, Schepen van de stad Gent, kwam de club figuurlijk in de bloemetjes zetten en overhandigde namens de

⁶ Een aanvraag werd daartoe al op 18 oktober 2000 ingediend bij de dienst Wapenvergunningen van de provincie Oost-Vlaanderen en dat conform aan het K.B. van 13 juli 2000 tot bepaling van de erkenningvoorwaarden voor schietstanden, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 2000. Dit besluit was gestoeld op de bekende wapenwet van 1933, o.m. gewijzigd door de wet van 18 juli 1997, en ging gepaard met het verschijnen van een ministeriële circulaire die de procedures, de voorwaarden en de verschuldigde rechten en retributies voor de schietclubs nader toelichtte.

⁷ Een en ander gebeurde op grond van de wet van 2 mei 2002 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk (...) (B.S., gewijzigd door de wet van 16 januari 2003 (B.S. 5 februari 2003) en de programmatiewet van 22 december 2003 (B.S. 31 december 2003) die de initiële wet van 27 juni 1921 op de vzw's omvormde.

⁸ In alfabetische volgorde citeren we: André Baeyens, Marc Blansaer (bestuurder belast met de technische ondersteuning), Etienne Monnoye en Victor Van Geem.

stadsmagistraat een replica van de Gentse Belfortdraak. Sindsdien misstaat de draak niet in de trofeeënkast van de club.

- In 2014 werden de Statuten van de club opnieuw – wegens opgedane ervaringen in de afgelopen tien jaar – herwerkt. Neerlegging op de griffie van de rechtbank van Koophandel gebeurde op 28 april 2014. Ze werden op 9 mei 2014 gepubliceerd in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad.
- In februari 2015 kreeg de website van de club een nieuwe en flashy look.

Op de Algemene ledenvergadering van 23 februari 2016 maakt dhr. Eeckhaute bekend dat hij na lang en rijp beraad zijn voorzitterschap wenst af te staan gezien zijn leeftijd. Dhr. Eeckhaute is zelf aan de slag gegaan om een waardige opvolger te vinden. In de loop van het jaar 2015 polst dhr. Eeckhaute bij me met de vraag om zijn voorzitterschap op mij te nemen. Daar ik niet over één nacht ijs wil gaan en dit vooral met mij echtgenote wil bespreken vraag ik bedenktijd.

In December 2015 krijg ik nogmaals de vraag van dhr. Eeckhaute om zijn voorzitterschap op mij te nemen. Ik vertel dhr. Eeckhaute dat ik met plezier zijn taak op mij wil nemen om de club op sleeptouw te nemen en op die manier de club in de toekomst wil leiden.

Op de allereerste bestuursvergadering en de algemene vergadering van 23 februari 2016 beslissen het bestuur en de effectieve leden om dhr. Eeckhaute de titel van Erevoorzitter te geven als blijk van waardering voor zijn jarenlange inzet voor de club.

19 februari 2015
Walter Eeckhaute
Stichtend voorzitter GPSV
Erevoorzitter GPSV

04 oktober 2016
Bart Colman
Voorzitter GPSV